

Лóзенски кладенец, Лóзенски път, Лозята (Стàрите лозя, Михàйловски лозя), Лòквата, Лулица (Чибуклий, Чубуклү), Мàлката адичка, Мàлкия боаз, Мал тарлà, Мантарлèка, Мàркова бряст, Мармарèшка могiла, Мерàта, Мерджàна (Мерджàн гьол), Мешиàта, Мiнева могiла, Митюва могiла, Михàлев бийòт, Мъндева бюлюк, Мюсюлюма (Мюсюлюм мезрà), Нàпла, Нòвата кория, Нòвата махалà, Òсенова кория, Пàвлеви парчèта, Пàтковия патàк, Перил тепе, Пèткова могiла, Пèткова кавàк, Пèтрина могiла, Пèтрини грòбища, Плòска могiла, Пòгребите, Под пèтя, Под село, Полугàра, Поляната (Тавазийска поляна), Рòева могiла, Рòев кавàк, Рòшков мост, Рòшков ùтек, Рùсчов кавàк, Сазлè алàн, Сазлè дере (Дългия чайр), Сазлèка, Сарайски път (Сарай йолу), Сеймèнски път, Семерàч мезрà, Симиdчийска могiла, Слèпия кладенец, Срèдната ада, Срèдния гечит, Стàрия азмàк, Стрàлджански път, Сулуджàка, Суплàка, Сùхата Тунджа, Султàнската круша, Султàнската мера, Султàн чайр, Сьбени върби, Сър тарлà, Сьрта, Тахирската воденица, Ташилà тарлà, Тезеклий алàн (Теский алàн), Тèнкови чайри, Тòмата, Тòнковите круши, Тòчева герен, Трèскавия герен, Тунджа, Тунджа бою, Тунджалèка, Тунджа ормàн (Тунджа куру), Учкùра, Халилов мост, Халилови бюлюци, Хасàнова бюлюк, Хасàн тарлà, Хасàнови чайри, Ходжова могiла, Хùтола, Цàрев бряг, Ципòрска кория, Чайрите, Чакър могiла, Чаллà чайр, Чатарлèка, Ченгенè конàк, Черкешлий (Черкешлү), Чибуклий (Чибуклү), Чибуклийски дребàк, Чукùра, Шарàнова опàшка, Шарпанджийска могiла, Юзòма, Юрта, Ямболски път.

ЖЪЛТ БРЯГ (Саръ яр)

Село в Твърдишка община. Отстои на 17,5 км североизточно от гр. Твърдица и на 18,5 северозападно от гр. Сливен. Разположено е край Белопаланската река в югозападното подножие на Елено-Твърдишката планина. Надморската му височина е 380–450 м.

В землището на селото няма значителни археологически обекти. На юг от Жълт бряг има кале (крепост) от римско време. Вероятно в м. *Юртлен бурун* е имало старо селище.

Сегашното село възниква в периода на османската власт. Според местни предания е заселено от тузлушки турци.

Названието на м. *Мартолоз ери* (от гръцкото *hamartolos* и турското *yer* ‘място’), а не от *er* войник, т.е. ‘място на мартолози (пазачи)’. Може да се предположи, че някои от жителите на селото са изпълнявали функцията на охранители на границите на землището и прохода.

Името на селото е свързано с цвета на почвата край брега на реката – *Саръ яр* (Жълт бряг).

До 1878 г. Саръ яр е в Сливенска каза. След Освобождението е в Сливенска околия, административно подчинено на с. Бяла паланка или с. Бяла.